

den. Hun maatte tænke paa den gamle Dame saadan som hun sad dernede ved Bordet og mistænksomt undersøgte hvert Stykke Brød med sine nærsynede Øjne af Angst for den Bacille, der engang skulde gøre det af med hendes stakkels, glædeløse Tilværelse. Og de krampagtigt frempinte Toner svulmede op for hende og blev en Spottelatter over hende selv og den hele Menneskeslægt med dens Fastklamren til et Liv saa fuldt af Gru.

VED Tretiden var Enslev bleven højtideligt modtaget paa Stationen af den demokratiske Vælgerforenings samlede Bestyrelse, deriblandt Pastor Gaardbo. Den gamle Mand steg træt ud af Kupeen, men ved Synet af Sendemændene rettede han sig kraftigt op.

Gaardejer Peter Jensen, Bestyrelsens Formand, forestillede Deputationen, og Enslev hilste paa hver enkelt som om de var gamle Bekendte. Heller ikke overfor sin Brodersøn lod han sig mærke med, at han her saae ham for første Gang. Da han sad i Vognen, spurgte han endog, om de ikke kunde lægge Vejen til Festpladsen om ad Præstegaarden, som han ønskede at se. Det skete; og nu magede han det saadan, at han blev alene med Brodersønnen